

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Fkf.343/2013/18. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év április hó 10. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint fiatalok bírósága 5.Fk.1746/2012/47. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Az élet elleni cselekményt mindkét vádlott esetében társtettesként elkövetett rablás bűntetteként [Btk. 321. § (1) bekezdés] és társtettesként elkövetett testi sértés bűntetteként [Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés] minősíti.

I. r. vádlott főbüntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónap 15 (tizenöt) nap fiatalok börtönére a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 3 (három) évre enyhíti.

Megállapítja, hogy I. r. vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításával a szabadságvesztés büntetést kitöltötte.

II. r. vádlott főbüntetését 1 (egy) év 3 (három) hónap fiatalok fogházára enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével.

Megállapítja, hogy II. r. vádlott a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Kötelezi I. r. és II. r. vádlottakat az elsőfokú eljárásban felmerült további 78.613,- (hetvennyolcezer-hatszázharminhárom) forint bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére.

A másodfokú eljárás során felmerült 37.760,- (harminchétezer-hétszázhatvan) forint bűnügyi költségből 20.000,- (húszezer) forintot egyetemlegesen I. r. és II. r. vádlott, míg 17.760,- (tizenhétezer-hétszázhatvan) forintot I. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék mint fiatalkorúak bírósága a 2013. év június hó 25. napján kihirdetett 5.Fk.1746/2012/47. számú ítéletével I. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberölés bűntettének kísérlete [Btk. 166. § (1) és (2) bekezdés b) pontja] és 2 rb. társtettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétsége [Btk. 277. § (1) bekezdés] miatt - halmazati büntetésül - 7 év fiatalkorúak börtönbüntetésére és 5 év közügyektől eltiltásra,

II. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberölés bűntettének kísérlete [Btk. 166. § (1) és (2) bekezdés b) pontja] és 2 rb. társtettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétsége [Btk. 277. § (1) bekezdés] miatt - halmazati büntetésül - 4 év fiatalkorúak börtönbüntetésére és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

Az eljárás során lefoglalt tárgyakat a lefoglalásuk megszüntetése mellett, részben kiadni, részben megsemmisíteni rendelte.

Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére, külön-külön, illetve egyetemlegesen.

Az ítéletet az ügyész és I. r. vádlott tudomásul vette, ellene az I. r. vádlott védője enyhítés érdekében, a törvényes képviselője a cél megjelölése nélkül, továbbá II. r. vádlott és törvényes képviselője a cél megjelölése nélkül, míg a II. r. vádlott védője enyhítés érdekében, illetve a közokirattal visszaélések vonatkozásában felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1348/2012/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegeléséről számot adott és megalapozott tényállást állapított meg. Ebből okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a cselekményeket is.

A büntetés kiszabásánál az irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság körültekintően számba vette és megfelelő súllyal értékelte, a kiszabott büntetések eltúlzottnak nem tekinthetők.

Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ítéletét nyilvános ülésen bírálja felül és azt hagyja helyben, egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen részt vesz.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban észlelte - annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásában, illetve az indokolásában is erre vonatkozóan konkrét megállapításokat tett -, hogy az igazságügyi orvosszakértő sem az írásbeli szakvéleményében, sem a tárgyaláson, meghallgatása során nem nyilatkozott a sértett által elszenvedett bántalmazás, a keletkezett sérülések vonatkozásában az erőbehatások tényleges nagyságára. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés a), illetve részben c) pontja értelmében megalapozatlan, amely megalapozatlanságot a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban a Be. 353. § (1) bekezdése és a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alapján akként orvosolta, hogy az ügyet tárgyalásra utalta és bizonyítást vett fel, az ügyben első fokon eljáró igazságügyi orvosszakértőt a tárgyaláson meghallgatta.

Az igazságügyi orvosszakértő a fellebbezési tárgyaláson a korábbi szakvéleményét fenntartotta, egyben kifejtette, hogy a sértett sérüléseit kis, közepes illetve töréses sérüléseit közepes erőbehatások okozták, amelyekhez képest az életveszélyes vagy halálos eredmény bekövetkezéséhez vagy nagyobb erőbehatás kellett volna (nagy erő), vagy a ténylegesen elszenvedetthez képest több rendbeli erőbehatás szükségeltetett volna. A nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket az arckoponya relatíve vékony, kis szakítószilárdságú részein szenvedte el a sértett. Kifejtette továbbá, hogy a sérülések súlyos egészségromlást, illetve maradandó fogyatékoságot nem okoztak, azok sem külön-külön, sem együttesen nem voltak alkalmasak az életveszélyes állapot okozására.

A Fővárosi Ítéltábla ezen túlmenően tárgyalás anyagává tette az elsőfokú bíróság által beszerzett, de a törvényszékhez csak az elsőfokú ítélethozatalt követően beérkezett kiegészítői orvosszakértői véleményt, melyben az igazságügyi orvosszakértő nyilatkozott arra nézve, hogy súlyos egészségromlás, illetve maradandó fogyatékoság nem következett be a sértettnél.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a bizonyítás felvételét követően módosította az írásbeli indítványát és a minősített emberölés büntette helyett indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottak bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében, rablás büntettében és a 2 rb. közokirattal visszaélés vétségében állapítsa meg. Indítványozta egyben az új büntető törvénykönyv, a 2012. évi C. törvény alkalmazását, mivel az enyhébb elbírálást jelent a vádlottakra nézve, továbbá a cselekmények átminősítését követően arányosan mérsékelt, enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

Az I. r. vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson fenntartotta az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését, a lefolytatott bizonyítás alapján a minősítés megváltoztatását is indítványozta.

A II. r. vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson a bizonyítás felvételét követően módosított a korábbi fellebbezésén, ekként elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítélőtábla megfelelően minősítse át a védenca terhére rótt cselekményt, így a bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében, továbbá kifosztás büntettében állapítsa meg. Ez utóbbi kapcsán kifejtette, hogy a II. r. vádlott esetében nincs bizonyítva az, hogy hallotta-e a társa részéről a pénzkérést, azaz tudott-e a vagyonszerzési célzatról, amely a bántalmazást megelőzte. A közokirattal visszaélést illetően pedig felmentésre tett indítványt, mivel azok megszerzéséről a II. r. vádlott egyáltalán nem tudott.

Mindezek alapján méltányos büntetés kiszabására tett indítványt, kifejtve azt, hogy a fiatalkorú vádlottal szemben a nagyszámú enyhítő körülményre és a cselekmény elkövetése során játszott alárendelt szerepére tekintettel elegendő felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása is.

Emellett a II. r. vádlott védője is indítványozta az új Btk. alkalmazását, tekintettel arra, hogy az kedvezőbb elbírálást jelent a vádlott számára.

Az I. r. vádlott utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni, míg a II. r. vádlott kifejtette, hogy megbánta, amit tett.

A Fővárosi Ítélőtábla a védelmi perorvoslatokra tekintettel a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, azonban ahogyan azt fentebb már rögzítette, az elsőfokú ítélet a Be. 351. § (1) és (2) bekezdés a), illetve c) pontja alapján megalapozatlan, azaz felderítetlen, és részben iratellenes volt. Ezen megalapozatlanságot az ítélőtábla a másodfokú eljárásban felvett bizonyítással, az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson történő meghallgatásával orvosolta.

Egyebekben az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési körébe vonta és kellő részletességgel megindokolta, hogy mely bizonyítékot, miért fogadott el.

A vádlottak az eljárás során vallomásaikat többször módosították, azonban amellett, hogy a cselekményben játszott szerepüket kisebbíteni igyekeztek, végeredményben mindketten beismerő vallomást tettek. Ezen vallomásokat kellő alapossággal elemezte az elsőfokú bíróság és vetette össze a további bizonyítékokkal, így a sértett vallomásaival, illetve a tanúvallomásokkal, a szakértői véleményekben foglaltakkal, az okirati bizonyítékokban rögzítettekkel, stb.

A törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége, mérlegelése teljes körű, logikus és meggyőző volt.

Ezen tényállást a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen az említett megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján a Fővárosi Ítélőtábla az alábbiak szerint helyesbíti, illetve egészíti ki:

- II. r. vádlott időközben cukrász szakképzettséget szerzett (a II. r. vádlott által a másodfokú tárgyaláson előadottak, illetve az általa bemutatott, 2014. év február hó 11. napján kelt, és a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara által kiállított igazolás alapján).
- Az ítélet tábla az ítélet 4. oldalán a tényállás második és harmadik bekezdéséből mellőzi a bántalmazás nagy erővel történő megjelölését, ehelyett azt rögzíti, hogy kis, közepes erővel történt a sértett bántalmazása, illetve a töréses sérülést okozó bántalmazás esetében közepes erővel bántalmazták a sértettet (az igazságügyi orvosszakértő által a másodfokú tárgyaláson előadottak, valamint a korábbi szakvélemények alapján).
- Az ítélet tábla a 4. oldal hetedik bekezdésében foglaltakat az említettek tekintetével mellőzi a tényállásból, továbbá az ítélet indokolásából szintén mellőzi a nagy erőre utaló kitételeket.

Ezen helyesbítéssel, illetve kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és a mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A törvényszék az így megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, de a módosított tényállás alapján nem megfelelő a cselekmény minősítése.

A Fővárosi Ítélet tábla a kis, illetve túlnyomóan közepes erejű erőbehatásokra tekintettel - figyelemmel arra a körülményre is, hogy bár huzamosabb ideig bántalmazták, mégis az elszenvedett 8 napon túl gyógyuló sérüléseken túlmenően nem következett be súlyosabb eredmény - arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottakat eshetőlegesen sem vezette ölési szándék. E vonatkozásban ki kell emelni azt, hogy az igazságügyi orvosszakértőnek már az elsőfokú eljárásban hangoztatott azon véleménye, mely szerint a súlyosabb, azaz életveszélyes vagy halálos eredménnyel járó sérülés kialakulásához nagyobb (azaz nagy erejű) bántalmazásra vagy az elkövetetthez képest is több rendbeli bántalmazásra lett volna szükség, megalapozza a vádlotti cselekmény enyhébb minősítését. Tekintettel arra is, hogy ez az eredmény annak ellenére nem következett be, hogy a két vádlott valóban a sértett fejét bántalmazta, illetve arra, hogy a sértett nagyobb, azaz nagy erejű, vagy még hosszabb ideig tartó bántalmazását valójában semmi sem akadályozta, azonban ez még sem történt meg a vádlottak részéről.

Mindezekből az ítélet tábla azt a következtetést vonta le, hogy a vádlottak, amikor a sértettet bántalmazták, azt kizárólag az értékei megszerzése érdekében tették és úgy, hogy a tudatukban nem merült fel - eshetőlegesen sem - a halálos, de akár az életveszélyes sérülések lehetősége sem.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a cselekmény minősítését a bántalmazás, okozta eredményhez igazította, és az élet elleni bűncselekményt ekként súlyos testi sértés büntetnének, ezzel halmazatban a vagyonszerzés

érdekében történő bántalmazás, erőszak alkalmazása miatt, rablás büntetettének minősítette.

A közokirattal visszaélés vétsége vonatkozásában az ítélőtábla az elsőfokú bíróság jogi indokolásával egyetértett.

A cselekmények minősítésének megváltoztatása miatt mindkét vádlottal szemben lényegesen enyhébb büntetés kiszabása indokolt, figyelembe véve a fiatalkorúakra vonatkozó eltérő szabályozást is, amelyet szintén részletesen taglalt az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában.

A Btk. 110. § (4) bekezdése értelmében a fiatalkorúakra kiszabható szabadságvesztés leghosszabb tartama öt év akkor, ha a bűncselekmény öt évet meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő.

A két vádlott terhére megállapított legsúlyosabb bűncselekményre, a rablás büntetettére tekintettel, ezen büntetési tétel felső határa az irányadó azzal, hogy a Btk. 120. § (1) bekezdése értelmében halmazati büntetés esetén az nem haladhatja meg a hét év és hat hónapi szabadságvesztést.

Mindezek alapján, illetve az elsőfokú bíróság által helyesen sorolt bűnösségi körülményekre is figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla mindkét vádlottal szemben kiszabott büntetést jelentős mértékben enyhítette, és I. r. vádlott esetében megállapította, hogy az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításával a szabadságvesztés büntetését kitöltötte, míg II. r. vádlott esetében pedig lehetőséget látott a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására. A II. r. vádlott esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetésre vonatkozó rendelkezést a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tekintettel mellőzte az ítélőtábla.

A felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt II. r. vádlott a Btk. 119. §-a értelmében pártfogó felügyelet alatt áll.

Az ítélőtábla vizsgálta az időközben hatályba lépett 2012. évi C. törvény, az új büntetőtörvénykönyv alkalmazásának a lehetőségét is, azonban az alkalmazott büntetésekre tekintettel azt állapította meg, hogy az új büntetőtörvénykönyv feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó kedvezőbb rendelkezése ténylegesen nem érvényesül, ekként az új büntetőtörvénykönyv alkalmazása nem jelent kedvezőbb elbírálást a vádlottakra nézve.

Ezért a Fővárosi Ítélőtábla - a Btk. 2. §-ában főszabályként érvényesülően - az elkövetéskori büntetőtörvénykönyvet alkalmazta.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítélőtábla a fentiekre tekintettel a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az ítélőtábla I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalát követően előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Kötelezte az ítélőtábla az I. és II. r. vádlottat egyetemlegesen az elsőfokú ítélet meghozatalát követően elkészült igazságügyi szakértői vélemény szakértői díjának a megfizetésére, továbbá a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség részben egyetemlegesen, részben pedig I. r. vádlott részéről külön történő megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2014. év április hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.. Bartkó Levente s.k.. Mató Ágnes s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.Fk.1746/2012/47. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 1.Fkf.343/2013/18. számú ítéletében írt változtatásokkal I. r. és II. r. vádlottal szemben a mai napon jogerős és -II. r. vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2014. év április hó 10. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: